

เส้นขนาน อ่านนะ น่ารักดี

นำเสนอเมื่อ : 3 เม.ย. 2552

เส้นขนาน อ่านนะ น่ารักดี

ด้ายจะขาดไปสักเส้น ผ้าก็ยังเป็นผ้าได้อยู่

ผมไม่พกมือถือ ด้วยเหตุผลว่า

พระนเรศวรทรงกู้เอกราชได้โดยไม่ต้องใช้เครือข่าย

GSM

เธอพกมือถือ 2 เครื่อง ด้วยเหตุผลว่า

ที่ไทยเสียเอกราชไปเพราะไม่มีเครือข่าย

GSM ใช้

ผมใส่กางเกงตัวละ 129 บาท ด้วยเหตุผลว่า

จะยี่ห้ออะไรก็ปิดไอ้ นั้นได้มิดเหมือนกัน

เธอใส่กระโปรงราคาตัวละหลายพันบาท ด้วยเหตุผลว่า มันปลอดภัย

ถ้าเกิดไฟไหม้

กระโปรงที่เธอใส่ เนื้อผ้าจะไม่ละลายติดเนื้อผิวของเธอ

ผมไม่รู้หรอกว่าคุณค่าทางอาหารระหว่างพิซซ่ากับขนมครก

อะไรจะมากกว่ากัน แต่

ผมว่าขนมครก อร่อย และถูกกว่าเป็นไหน ๆ

เธอไม่รู้หรือว่าคุณค่าทางอาหารระหว่างพิซซ่ากับขนมครก
อะไรจะมากกว่ากัน แต่
เธอชอบกินพิซซ่า ด้วยเหตุผลที่ว่า ขนมครกบางร้านเท่านั้นที่อร่อย
แต่พิซซ่าฮัท
ทุกร้านมีมาตรฐานเดียวกัน

ผมใช้ปากกาด้ามละ 5 บาท ด้วยเหตุผลที่ว่า ยังไงมันก็เขียนได้
และมันมักจะหายไป
ทุกครั้งก่อนที่ใส่จะหมด
เธอใช้ปากกา ยี่ห้อ cross ด้วยเหตุผลที่ว่า
ยังไงมันก็เขียนติดกระดาษไม่ต้องสะบัดก่อนใช้
และไม่เลอะเทอะกระดาษเสื้อของเธอ

ผมชอบทำงานอิสระ ทำตามจินตนาการของตัวเอง ไม่ต้องให้ใครบังคับ
ไม่ต้องผูกมัด
กับระบบ
บัตรดอกทำงานของเธอไม่เคยขึ้นตัวแดง เธอกลับค่าทุกวัน
เพราะงานทำให้เธอมีระบบ
ระเบียบ และเห็นคุณค่าของชีวิต

ผมรักตัวของผมเองมากกว่าใคร ๆ ด้วยเหตุผลว่า
ไม่ว่าเราจะทำดีเพื่อใคร ๆ
มากมายขนาดไหนความสุขทางใจที่เราได้ ก็ได้กับตัวเอง

เธอรักครอบครัวของเธอมากกว่าสิ่งใด ๆ ด้วยเหตุผลว่า
ถ้าไม่มีพวกเขา
ก็คงไม่มีเธอเกิดมาให้ป่าวประกาศว่าฉันรักตัวฉันเอง

คลื่นทะเลให้ปรัชญาแก่ผมว่า

หาดทรายจะแปรเปลี่ยนไปทุกครั้งตามคลื่นที่กระทบฝั่ง
แต่แม้จะเปลี่ยนอย่างไร

ทรายก็ยังเป็นทราย และคลื่นก็ยังเป็นคลื่นไม่เปลี่ยน
คลื่นทะเลให้ปรัชญาแก่เธอว่า ไม่ว่าน้ำทะเลจะขึ้นจะลงอย่างไร
คลื่นก็ยังขยับซัดกระทบฝั่ง

ผมบอกว่าถ้าไม่มี "ความว่าง" แล้ว "ความมี" ก็ไร้ความหมาย

เพราะความมีต้องวางลงบนความว่าง

เธอบอกว่าถ้าไม่มี "ความมี" แล้ว "ความว่าง" จะมีประโยชน์อะไร

มันคงไร้ความหมายเพราะมีความมี ความว่างจึงก่อเกิดการเปรียบเทียบ

คนอื่นบอกว่า ผู้หญิงรักผู้ชายจาก 0-100 แต่ผู้ชายรักผู้หญิงจาก

100-0

ผมแย้งว่าผู้หญิงรักผู้ชายแค่ 0-1 เหมือนไปนารี

ทำดีมากมายขนาดไหนก็เป็นเพียงแค่ 1 หากผิดพลั้งไป จะเหลือเพียง 0

เธอแย้งว่าผู้หญิงรักผู้ชายไม่ใช่ 0-1 และไม่ใช่ 0-100

แต่เป็นจาก 100-200

หญิงรักชายได้ 100 และจะมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามที่เธอปรารถนา

ผมมอ! งคนที่ความคิด

เธอแย้งว่าความคิดไม่ใช่นิสัย

ผมเหมือนกับแก้วใส ๆ

จะเห็นคุณค่าตัวเองก็ต่อเมื่อมีเธอเป็นน้ำมาเติมเต็ม

เธอเหมือนกับน้ำใส ๆ เธอจะอยู่ได้อย่างไรหากไม่มีภาชนะมารองรับ

ผมและเธอเหมือนตั้งเส้นขนาน ที่ไม่มีวันจะมาบรรจบกัน

ผมและเธอเหมือนตั้งเส้นขนาน ถึงแม้จะไม่มีวันบรรจบกัน

แต่เราก็จะตีคู่ไปด้วยกันเสมอ เพราะเธอชอบกินไข่แดง

แต่ผมชอบกินไข่ขาว

เราจึงอยู่ด้วยกันได้ ในไข่ใบสีน้ำเงินแห่งนี้

"วัฒน์"